

КИРИЧЕНКО Віктор Миколайович (28. 12. 1963, Київ) — графік, живописець. Син [Миколи](#), брат [Івана Кириченків](#). Заслужений художник України (2006). Член НСХУ (1990). Закін. Київський художній інститут (1990; викл. А. Чебикін), навч. у твор. майстернях АМ СРСР у Києві (1991–94; кер. М. Дерегус). Працює від 1996 у Нац. академії образотвор. мистецтва і архітектури (Київ): від 2007 — доцент кафедри графіч. мистецтв. Учасник всеукр., міжнар. мистецьких виставок від 1985. Персон.

Фотоілюстрації

— у Києві (2000–01, 2004). Основні галузі — станк. графіка та живопис. Творчість К. — яскравий, емоц. відгук на складні реалії сучасності, відтворений у руслі світ. постмодерніст. мист. течій. Його роботи випромінюють енергію руху, емоції. Фігурат. картини раннього періоду демонструють своєрідну манеру письма художника та автор. техніку. Автор ст. «Завдання з композиції “Триптих”»: Композиц. закономірності та способи систематизації» // «Українська АМ: Дослідницькі та науково-методичні праці» (К., 2003, вип. 10).

Основні твори

графіка - серія офортів «Меч духовний» (1990); серії гуашей «Дивні звичаї наших дідусів» (1990), «Непроторені дороги» (2003–04); живопис - «Червоне крісло», «Соло для сплячої» (обидва - 1992), «Народження ночі» (1993), «Апостоли Петро і Павло» (1997), «Містерії» (2000), «Пара» (2005); серія «Київ з-під небесся» (від 2008).

Рекомендована література

1. Кириченко Віктор. Живопис. Графіка: Каталог. К., 2004.

[М. І. Компанець](#)

Бібліографічний опис:

Кириченко Віктор Миколайович / М. І. Компанець // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6395>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).